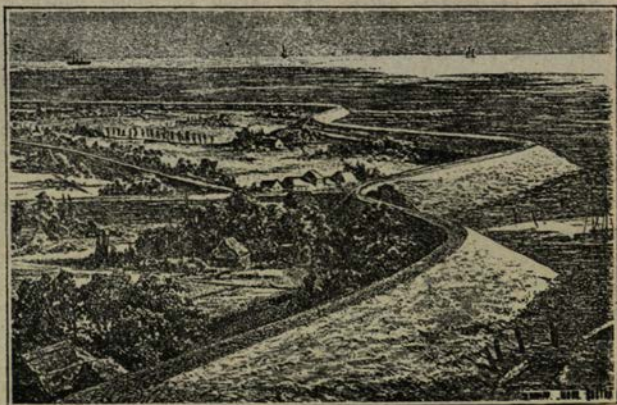




Брѣгова преграда въ Холандия.

Да се построи преграда, не значи още напълно да се завладѣе земята. Колкото здрава и да е построена преградата, все пакъ тя отъ собствената си тежестъ се слегва и разваля. Всѣка преграда трѣбва постоянно да се надига, заздравява и поправя. Освенъ това, отнетиятъ отъ морето участъкъ земя трѣбва да се направи годенъ за обработване, защото земята, която е била до тогава подъ морските вълни, е много влажна и е негодна за тая целъ. И затова всѣки участъкъ се изсушава: прокопаватъ се канали, ако земята е висока, или пъкъ водата се изпълнюва, ако земята е ниска, както е въ Холандия.

Изсушенитѣ участъци земя, годни за обработка, се казватъ **полдери**. Полдеритѣ сж толкова плодородни, че изплащатъ всичкитѣ разноси по тѣхното устройство. Но самъ селянинъ нѣма сили и срѣдства да устрои полдеръ. И това, което самъ човѣкъ не може да направи, за цѣлъ народъ не е трудно. Холандцитѣ работѣли задружно и не жалили нито трудъ, нито жертви, макаръ и да знаели, че отъ тѣхния трудъ ще се ползуватъ тѣхнитѣ деца и внуци.

Съвсемъ обратното станало въ Франция, въ областта Бретань.

Тамъ селянитѣ били много бедни, а най-главно прости и затова не искали да завладяватъ земя отъ морето. Въмѣсто тѣхъ за тая работа се заловила една компания отъ капиталисти. Тѣ похарчили